

Jeugdkamp Maasbommel

Door Dinie Wijgerse en Jeroen Bergers, 01 juni 2021

Voor het ontstaan, begin van het jeugdkamp in Maasbommel gaan we terug naar het jaar 1977. In die tijd was het in deze streek nog niet zo gewoon om jaarlijks op vakantie te gaan. De Maasbommelse kinderen hadden zes weken vrij en er was veel ruimte om buiten te kunnen spelen, maar wat is er leuker dan samen een vakantiegevoel te creëren.

In dat jaar 1977 organiseerden de buurtverenigingen van Maasbommel het eerste jeugdkamp voor de jeugd van Maasbommel. Het jeugdkamp werd opgebouwd op het korfbalveld daar waar nu de Sint Lambertus school staat.

Drie dagen lang, de donderdag, vrijdag en de zaterdag samen bouwen aan een eigen gezellig vakantiedorp! Om een hut te kunnen bouwen heb je natuurlijk wel bouw materiaal nodig! Ook daar was voor gezorgd. Het bouw materiaal werd door de vrijwilligers opgehaald bij de Maasbommelaars thuis. Vooraf werd er aangegeven wanneer het bouw materiaal aan de

straat kon worden gezet. Aanhangers vol met materiaal werden opgehaald en vervolgens weer afgeladen op het "bouwterrein". Het materiaal bestond toen uit houten planken, houten balken, bankstellen, stoelen, landbouwplastic, deuren, schuttingen, pallets, matrassen, lakens, gordijnen, verf, spijkers, schroeven etc.

Ook werd er veel bouw materiaal gebracht door de inwoners van Maasbommel zelf. Bouw materiaal werd door veel inwoners echt bewaard met de bedoeling om het voor het jeugdkamp aan de straat te kunnen zetten. Er was soms zoveel bouw materiaal dat lang niet alles kon worden opgebouwd in drie dagen. Dat was niet erg, want het was wel prima voor het grote kampvuur op de laatste avond en velen keken daar al naar uit. In dat zelfgebouwde dorpje werden allerlei spelletjes georganiseerd, gezellig film gekeken in de grote legertent en er werd samen gegeten en gedronken.

Het jeugdkamp was niet alleen leuk voor de kinderen, maar ook voor de ouders. Zij hielpen de kinderen mee met het bouwen van het dorp. Daarnaast waren er ook veel activiteiten georganiseerd waaraan het hele dorp kon meedoen, zoals de dropping, de fietstocht, samen vissen en op de laatste avond een groot slotfeest met muzikale ondersteuning van de Edelweiss-kapel uit Maasbommel. Iedereen zat dan gezellig om het grote kampvuur.

Foto rechts: Vissen aan de Maas. Aas aan de haak en afwachten wie de meeste "lengte aan vis" vangt.

In de eerste jaren werd het gehele ‘vakantiedorp’ nadat het op dag drie gezamenlijk werd afgebroken, op een grote brandstapel, het “kampvuur” gegooid. Onder toezien van de plaatselijke brandweer werd het kampvuur in de avond als het goed donker was, gecontroleerd in brand gezet. Het vuur was toen echt immens groot en van verre te zien. De avond van het kampvuur werd druk bezocht door veel inwoners van Maasbommel. Een aantal jaren geleden werd het kampvuur echter steeds meer en meer aan regelgeving gebonden en werd de brandstapel daarom steeds kleiner en kleiner. Foto boven: Het kampvuur op Hogenhofstraat

Het grootste gedeelte van het gebruikte bouw materiaal werd in containers afgevoerd. Om op een gegeven moment ook zoveel mogelijk aan containerkosten uit te kunnen sparen werd nog meer gewerkt met bruikbare en herbruikbare materialen. Via het Hanzelbladje werd aangegeven wat kon worden gebruikt voor het jeugdkamp. Het bouw materiaal bestond nadien voor het grootste gedeelte uit pallets, oude gordijnen, lakens, behang en latten.

Foto rechts: Het programma van het jeugdkamp zoals afgebeeld in de Waalkanter uit augustus 1978. Een redelijk vast programma met als thema “Cowboy stad”.

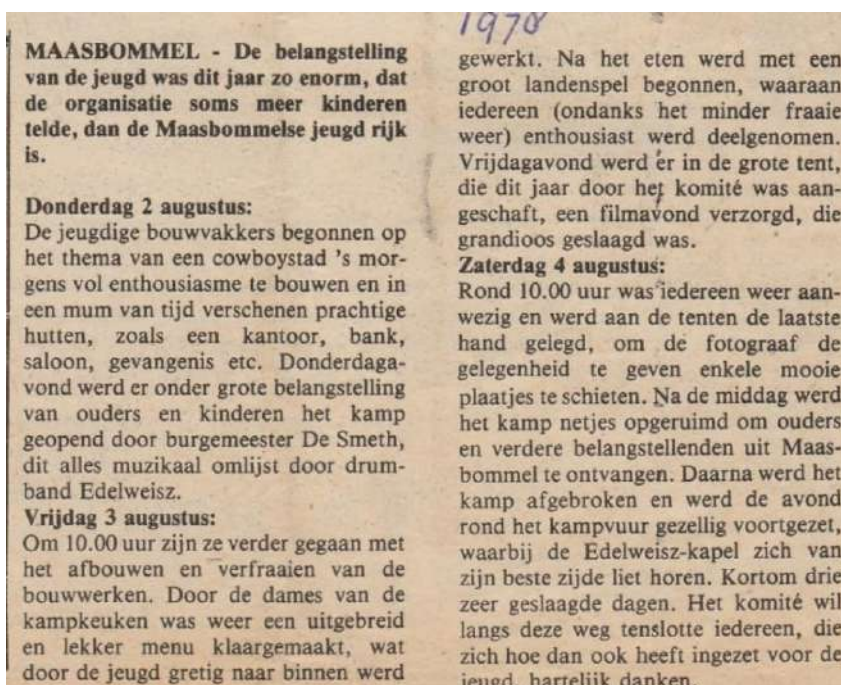

Foto links: Het jeugdkamp op het oude voetbalveld aan de Kerkstraat: Op de donderdag, vrijdag en zaterdag ochtend met z'n allen verzamelen aan de ingang van het bouwterrein en wachten op het startsein van de vrijwilligers dat je het terrein op mag. Zo ging dat al op de Kampstraat, de Kerkstraat maar ook nu op de Hogenhofstraat.

Het eerste jeugdkamp is opgezet door een aantal vrijwilligers: één uit iedere buurtvereniging, Gerard van Eldijk (voorzitter), Piet van Toor, Henk Remmits, Ton Lagarde, Ad Toebast, en Jo de Leeuw als secretaris/administrateur.

In de loop der jaren waren “de moeders van het kamp”, Ton Lagarde en Marie Peters het boegbeeld, maar ook Tonny van Kraay en Jo de Leeuw, die zich tot op de dag van vandaag beschikbaar stelt indien er een beroep op hem wordt gedaan. Zij waren net zoals alle

overige vrijwilligers de onmisbare kracht. Jo de Leeuw werd bij zijn 40 jaar betrokken zijn bij het Jeugdkamp, benoemd tot erelid. Er zijn in de loop van de jaren zoveel vrijwilligers geweest dat het bijna niet te doen is, ze allemaal met naam en toenaam te vermelden. Sinds enkele jaren wordt het jeugdkamp door Stichting Jeugdwerk Maasbommel georganiseerd. Stichting Jeugdwerk Maasbommel is opgericht op 27 juni 2000.

De foto links is afkomstig uit De Gelderlander van juli 1997. Op de foto staan afgebeeld v.l.n.r. Henk Remmits, Piet van Toor, Ad Toebast, Ton Lagarde en beneden v.l.n.r. Jo de Leeuw en Tonny van Kraay.

Foto rechts: Een banner van Stichting Jeugdwerk Maasbommel.

De eerste locatie van het Jeugdkamp was zoals eerder al is aangegeven op het voormalige korfbalveld met als ingang de Kampstraat. Door de grote opkomst van soms meer dan 150 kinderen werd het kamp al snel verplaatst naar het oude voetbalveld aan de Kerkstraat waar zich nu MFA Het Hanzehuys bevindt.

Enige jaren geleden is het jeugdkamp om praktische redenen nog eens verhuist van de Kerkstraat naar het Sportpark de Hooge Hof aan de Hogenhofstraat. Daar zijn toen tevens twee Units geplaatst als onderkomen van Stichting Jeugdwerk Maasbommel. Aan de units werd een grote tent gebouwd waarin kon worden geknutseld, gegeten en gedronken. Dit perceel grond heeft Stichting Jeugdwerk Maasbommel op 1 juli 2013 van de gemeente in bruikleen gekregen. Ieder jaar werd er uit een van de kinderen een andere burgemeester van het jeugdkamp gekozen. In het eerste jaar was dit Erik

Peters, de zoon van Marie Peters, een van de “jeugdkampmoeders”. Erik was tien jaar oud en het was voor hem een hele grote verrassing. Hij kreeg een ambtsketting om en mocht het kamp officieel openen. Ook de burgemeesters van West Maas en Waal bezochten het jeugdkamp ieder jaar.

Op de foto links staan afgebeeld v.l.n.r. burgemeester Steenkamp, Jo de Leeuw, Tonny van Kraay en Ton Lagarde

Het jeugdkamp had ieder jaar een ander thema, piraten, ridders, indianen, cowboys etc. De jeugd vond het geweldig en leefde zich er helemaal in uit. Er werd verkleed, geschminkt en vooral een hoop plezier beleeft.

Op de foto rechts een afbeelding uit de Waalkanter van het jeugdkamp uit 1978, toen nog op het korfbalveld met het thema "Het Wilde Westen".

In 2003 hield Marijke Bouwhuis een interview met Ton en Marie. Ze namen na 27 jaar afscheid van het kamp.

'We zullen het missen!' In gesprek met Ton Lagarde en Marie Peters

'De moeder van het kamp' werd ze wel genoemd. Vooral vroeger, toen de kinderen nog wat aanhankelijker waren. Ton Lagarde neemt na 27 jaar afscheid van het jeugdkamp. Tegelijkertijd vertrekt ook Marie Peters na zo'n 25 jaar. Twee trouwe vrijwilligers die altijd met hart en ziel meegewerkt hebben aan het slagen van de Maasbommelse jeugdkampen.

Zelf zijn Marie en Ton als kind nooit op vakantie geweest. Ze werkten in de vakanties thuis mee op de boerderij in Appeltern. Aardappels rapen, bieten dunnen. 'Ik weet nog hoe de harde kluiten klei aan mijn knieën voelden, als we over de grond kropen', vertelt Ton. Ook het koren was hard en scherp. 's Morgens werd er al vroeg gestart en 's avonds brachten ze de werkpaarden weer in het donker naar de wei en konden ze zelf ook gaan slapen. Heel af en toe gingen ze logeren bij familie, maar ook daar was het werken geblazen. 'Toch was het erg gezellig zo onder elkaar', beweert Marie.

Marie en Ton zijn allebei met een Maasbommelse man getrouwd en zo in Maasbommel verzeild geraakt. Toen het idee van het jeugdkamp ontstond werd er van iedere buurtvereniging één afvaardiging gevraagd. Voor de Oude Hoek was dat Ton. Zij startte als enige vrouw tussen vier mannen: Piet van Toor, Henk Remmits, Ad Toebast en Jo de Leeuw. Twee jaar later kwam Marie erbij. Ze denken met veel plezier terug aan die tijd: het was erg leuk en gemoedelijk. De eerste keren vond het kamp plaats op de plek waar nu de basisschool staat. In die tijd maakten ze voor alle kinderen zelf koude schotels - er werden hele wat aardappelen voor geschild! -, en trok Marie een heerlijke soep. De hele middag zat ze dan soepballetjes te draaien! Kinderen vonden haar soepen altijd heerlijk: lekkerder dan thuis! 'En kinderen zijn eerlijk', lacht Ton. Nu draaien ze gewoon wat blikken open. Toentertijd kwam er ook tijdens het kamp vrijdagavond een vrouw ieder jaar spontaan een grote schotel vlees voor ons brengen.

Ton en Marie spreken nog vol enthousiasme over het jeugdkamp: we keken ernaar uit! Het is ook altijd goed verlopen en we hebben heel erg veel gelachen. Vooral met Theo van Eldijk die de hele dag in de weer is. 'Verrekte vrallies' zei hij altijd. 'We zullen Theo heel erg missen, zeggen Ton en Marie. Schrijf dat maar op!'

Waarom ze dan stoppen? 'Het jeugdkamp is ieder jaar weer hard werken. Het is dat je het graag doet, anders hadden we het niet zo lang volgehouden. Je moest eens weten hoeveel brood we gesmeerd hebben, pleisters geplakt en soep ingeschonken! Als je iets leuk vindt, word je niet moe. Maar ik kan toch merken dat ik ouder word, aldus Ton. We maken nu plaats voor een jongere generatie. Maar dat betekent niet dat we nooit meer op het kamp zullen verschijnen! Zeker niet.

We hopen er volgend jaar weer te zijn! We komen ze nog steeds opzoeken! 'Ja', vult Marie aan 'en ik hoop dat het jeugdkamp nog lang in Maasbommel zal blijven bestaan!' (MB).

Op de foto rechts staan afgebeeld v.l.n.r. Ton Lagarde, Marie Peters, Theo van Eldijk en Thea van Kraay.

Naast de heerlijke soep die Marie Peters altijd maakte, was er ook nog zoets als de grote pan met de ballen gehakt op het gasstel. De ballen gehakt waren benodigd voor het maken van het "broodje bal". Broodje bal en zakje chips stonden/staan eigenlijk mag wel gezegd worden synoniem aan een bezoekje of verblijf op het Jeugdkamp. Menig "broodje bal" en zakje chips zijn er verkocht en genuttigd op het kamp.

Foto hierboven: Het voorbereiden van de ballen gehakt voor het "broodje bal".

Foto rechts: De keet op het oude voetbalveld, o.a. bedoeld voor de verkoop van snacks, koffie, thee, limonade en tevens bedoeld als de noodzakelijke locatie voor de EHBO.

Op 2 mei 2021 hield Dinie Wijgerse een interview met Marie Peters en haar zoon Erik. Samen bliken zij terug in de tijd.

'Een vleugje heimwee!' In gesprek met Marie Peters en Erik Peters

Het is zondag 2 mei 2021 en de locatie betreft de Hoflaan. Op bezoek bij Marie Peters waar ook Erik op de koffie is, om even mee terug te blikken op de beginperiode van het jeugdkamp. Als we daarover beginnen gaan bij Marie de pretlichtjes in haar ogen branden, en komen de verhalen los. Erik is opgegroeid in Maasbommel en na zijn huwelijk in Dreumel gaan wonen en is daar sinds kort geïnstalleerd als wethouder van West Maas en Waal. Hij denkt met een vleugje heimwee terug aan zijn korte periode als burgemeester van het eerste jeugdkamp van Maasbommel.

Misschien nog een toekomstdroom in de 'grote mensenwereld'?

Na afloop van de eerste dag van het jeugdkamp kwam er nog een klein akkefietje naar voren die de pret van het jeugdkamp voor Erik wat temperde. Vader Herman had met meerdere aanwezigen wat te diep in het glaasje gekeken en verwondde zich na afloop thuis door een val tegen de vogelkooi.

Waarop Erik geschrokken uitriep: 'Als het zo moet, dan hoeft het voor mij niet meer!'

Maar de tap had zeker ook voordelen, naast het sociale aspect was het ook een broodnodige bron van inkomsten. Iedereen droeg zijn steentje bij om de kosten van het jeugdkamp zo laag mogelijk te houden. Zelfs oud "plieessie agent" Broekhuizen kwam voor een borreltje piepers schillen. Voor de jeugd was er ook een "tap", die bestond uit een melkbus met een kraantje. In de melkbus zat aanmaaklimonade waar onbeperkt van gedronken mocht worden.

Foto rechtsboven: "de melkbus in gebruik zoals in het begin",

Op de achtergrond oud vrijwilligers Koos en Lien Lagarde.

Foto links: de "tap voor de jeugd zoals tegenwoordig in gebruik"

Foto links en rechts: Enkele van de vele vrijwilligers die zich beschikbaar stelden voor hulp aan het jeugdkamp.

De wens dat het kamp nog maar lang mocht en mag blijven voortbestaan is mogelijk geworden door alle vrijwilligers, die zich alle jaren voor kortere of voor langere tijd, ingezet hebben of nog steeds inzetten voor het behoud van dit mooie dorpsgebeuren.

van Kraay, Thea van Kraay, Ria Schuurmans en zittend Johan van Kraay.

Zo kon in de vakantie van 2017 zelfs het 40 jarig bestaan gevierd worden.

Foto links en daaronder: Het jaar 2017, en tevens het 40 jarig bestaan van het jeugdkamp Maasbommel met het thema "Trug in de tèt".

Afgebeeld v.l.n.r.: Henny Lagarde, Tonny

Vakantie doeboek

MAASBOMMEL – Stichting Jeugdwerk Maasbommel kon dit jaar vanwege het coronavirus niet het jaarlijkse jeugdkamp organiseren. Als alternatief hebben er in Maasbommel veel gezinnen gebruikgemaakt van het 'vakantie doeboek'. In het boek stonden activiteiten die gezinnen zelf konden doen, verspreid over vier dagen, zoals een foto-speurtocht door het dorp, kruiswoordraadsels en ingewikkelde vragen.

Bij iedereen die meedeed, werd er een prachtig familiewapen in de voortuin geplaatst, wat door hen zelf was gemaakt.

Helaas was het in het jaar 2020 vanwege de Covid-19 Pandemie niet mogelijk een jeugdkamp te organiseren.

Hopelijk zal het in 2021 weer mogelijk zijn om een

jeugdkamp te organiseren en spreken we tevens de wens uit dat dit nog heel veel jaren mag worden gedaan.

Dank aan alle vrijwilligers door de jaren heen en aan hen die dit voorbeeld zullen volgen.

Op 25 mei 2021 hield Dinie Wijgerse, een paar weken na het interview met Marie Peters en haar zoon Erik, ter afsluiting van dit schrijven nog een interview met een tweetal vrijwilligers van het huidige bestuur van Stichting Jeugdwerk Maasbommel.

'Wij zullen doorgaan en hebben er kei veel zin in!' In gesprek met Marthijs v.d. Molen en Yvonne van Houten

Zij vertegenwoordigen samen de functie van voorzitter en secretaris van het huidige bestuur, dat verder nog bestaat uit de bestuursleden Bart Wessels, Bjorn Brands en Dennis Fintelman.

Na een verplichte tussenstop vanwege de corona pandemie en nadat een aantal medewerkers/bestuursleden te kennen had gegeven te willen stoppen, wat heel begrijpelijk is als je er jarenlang alle tijd, arbeid en energie in gestopt hebt, had deze jongste garde besloten graag het stokje over te willen nemen van de oude garde. Deze nieuwe garde is in eerste instantie als ouder/vrijwilliger begonnen en met hun talent al snel ontdekt om bevorderd te worden als toekomstig bestuurslid.

Het is uit bevindingen gebleken dat er nog steeds voldoende kinderen zijn die graag naar het jeugdkamp willen komen, en er is gelukkig ook nog een ruim aanbod van vrijwilligers om een handje te kunnen helpen.

Om alles te kunnen organiseren komt er natuurlijk ook nog een financieel plaatje om de hoek kijken. Op verschillende manieren is daar een voorlopige invulling aan gegeven.

Naast een kleine subsidie van de gemeente is er ook een eenmalige tegemoetkoming gegeven die dient te worden gedeeld met de Putrijders.

Het grondwerk voor de verbetering van het hele terrein is kosteloos uitgevoerd door Dekkers Loon- en Grondverzetbedrijf. Het benodigde graszaad is

geschonken door Agri shop Maasbommel. Daarnaast waren er de vrienden van Stichting Jeugdwerk Maasbommel en zijn er nog een aantal vakmensen die kosteloos meewerkten aan de realisatie en het gebruiksklaar maken van de nieuwe toiletgelegenheid. Het daarvoor benodigde sanitair was gratis beschikbaar gesteld en afkomstig uit het oude dorpshuis De Hanze. Deze saamhorigheid en goede gebaren geven een grote stimulans waarbij je je gedragen voelt door de gemeenschap van Maasbommel.

We hopen als bestuur van Stichting Jeugdwerk Maasbommel dat er naast veel aanmeldingen van kinderen, veel ouders en belangstellenden komen kijken en dat er weer genoeg gebruik zal worden gemaakt van een hapje en een drankje zodat de Stichting weer voldoende in kas heeft om door te kunnen gaan.

Met het volgende thema "Piraten" gaan we met goede moed aan de slag, en doen wij ons uiterste best om er weer drie leuke topdagen van te maken.

